

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ “СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ”

Факултет по журналистика и масова комуникация

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Десислава Бошнакова, НБУ,

на дисертацията на АЛЕКСАНДЪР МИНКОВ ДУРЧЕВ

на тема:

„Онлайн медиите в контекста на българските политически комуникационни практики за привличане на Y и Z електоралното поколение”
за присъждане на образователна и научна степен “доктор”
по професионално направление 3.5 Обществени комуникации и
информационни науки (Журналистика – Нови медии)

В навечерието на изборите за Европейски парламент и предстоящите на есен местни избори темата за комуникацията на кандидатите с представителите на поколението Y и Z е повече от навременна и актуална. Предложеният дисертационен труд привлича вниманието не само заради темата, а и заради факта, че по тази тема е работил специалист, със сериозен практически опит на българския пазар и признат чрез множеството професионални награди, които е получил. Няма как очакванията да не бъдат изключително високи.

В увода докторантът много прецизно е открил категорично мотивите за избора на тема, целта на дисертационния труд, хипотезите и концептуалната основа на изследването. Обоснована е и структурата на разработката. Работата би спечелила, ако също толкова ясно и категорично бе посочена и тезата, която дипломантът защитава.

Разработката, представена за защита, е структурирана прецизно. Първа глава се изследват връзките и зависимостите между медийната среда в епохата на интернет и проявленията на политическата комуникация с младото поколение българи, обхващащо възрастовата група 18-29 години. Въвеждат се основните понятия, свързани с комуникацията в епохата на интернет, като сериозно се акцентира върху промяната в поведението на потребителя на

медийно съдържание и неговото превръщане в създател на медийно съдържание.

Втората глава показва аналитичните способности на докторанта, който проследява знакови кампании на политически лидери от САЩ и Европа в онлайн пространството. Но не само това – докторантът съпоставя тези световни примери с „опитите“ на някои от българските политици да заявят своето присъствие в социалните мрежи и евентуално да успеят да стигнат до младото поколение, което се информира основно посредством новите медии и социалните мрежи. Александър Дурчев успешно систематизира и обобщава креативните комуникационни практики, използвани от чужди политици, които пренасят изцяло своята комуникация с електората в социалните мрежи. Изводът е, че това се оказва правилният ход за днешното време.

Хубаво би било освен анализа на политиците, да има и анализ на повече от една политическа партия (движение), но когато трудно може да се намери и един пример за анализ, това за съжаление няма как да стане.

Както при повечето докторски дисертации, и тук най-голям интерес представлява самостоятелното изследване. Съвсем спокойно част III и част IV биха могли да се обединят в една, като по този начин структурата се изчиства, а стойността на работата не намалява. Направените 21 извода от проведеното анкетно проучване могат да бъдат от полза за всеки предизборен щаб, но ако ги потърси и поиска. Същото се отнася и за 6-те препоръки. Именно в тази част ясно проличава умението на докторантът да прави връзка между теоретичните постановки и практическото им приложение.

Като изключим предложението ми III и IV част да се обединят, структурата на дисертационния труд е стегната и логична. Състои се от увод, четири отделни глави, разделени на подглави. Разработката включва още изводи и заключение, използвани източници, приложения и приноси. Обемът на научната разработка е в рамките на 225 страници.

Изборът на тема, структурата на изложението и изборът на примери за анализ показват, че докторантът притежава необходимите теоретични познания и способности за самостоятелни научни изследвания.

Авторефератът отговаря на изискванията и включва: съдържание на дисертационния труд, увод, методология, заключение, приноси и приносни моменти в дисертационния труд, публикации по темата на дисертационния труд

и библиография. Самият автореферат би могъл да бъде малко по-стегнат, с което представянето на самата дисертация няма да пострада. В същото време мисля, че е проява на напълно излишна скромност формулирането на едва четири приноса. Те са чувствително повече.

За подобряване на стойността на труда бих отправила следните препоръки:

- *Да се следва утвърдената структура от три част* – това се е наложило като приемлив стандарт и изключенията трябва да бъдат сериозно обосновани. Иначе казано четвъртата глава да не би могла да бъде част от другите.

- *Наименование на частите* – И четирите части носят наименования, които са общи – верни и точни, но не придават уникалност на работата. Убедена съм, че докторантът би могъл да им даде “по-говорещи” имена.

- *Дълги линкове* – част от начина да представяме познанията си към новата дигитална култура е свързано и с прилагането на нейните правила в офлайн средата, когато това прави комуникацията по-прилежна и прегледна. Използването на съкратени линкове към цитираните онлайн източници ще направи със сигурност работата много по-прегледна.

Тъй като и аз самата съм леко изкушена от темата както за политическите комуникации онлайн, така и за овластените потребители, ще си позволя да задам един въпрос:

- Въз основа на изследванията и проучванията, предхождащи написването на дисертационния труд, кои са основните причини политическата комуникация у нас да не следва промените в начините на комуникация в епохата на интернет?

След като се запознах с предоставените материали, смело мога да кажа, че докторантът Александър Дурчев умело е постигнал целта, която си е поставил. Бих искала да му пожелаая някой политик или политическа партия (движение) да се осмелят да прочетат дисертацията му и да се обърнат към неговите експертни услуги.

Оценявам като добро научно ниво на представената разработка, научните и научно - практическите приноси в нея в областта на използването на онлайн медиите в българските политически комуникационни кампании за привличане на Y и Z поколението и предлагам на уважаемото научно жури да присъди на

АЛЕКСАНДЪР МИНКОВ ДУРЧЕВ образователната и научна степен “доктор” по професионалното направление 3.5 Обществени комуникации и информационни науки (Журналистика – Нови медии).

19.04.2019 г.

Подготвил становището:

проф. д-р Десислава Бошнакова